

ἀγοράν.] ὅτι ἤδη ἐξαίφνης γινόμενον τουτέστιν εὐκαί-
ρας ἐπιφαινομένων, καὶ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ καὶ ὁ ἀλλαντο-
πώλης ἀφινιδίον βουλομένων, μὴ προσδοκῆσαι ἢ ἐπε-
φάνη αὐτοῖς. ἄλλως, καὶ θεοῦ πρόνοιαν. τὰς ἢ ἐξαίφνης
φαινομένους, ὅπως ἔλεγον καὶ θεῖον ἄφθαι. ὁ ὅστις καὶ πρό-
νοιαν θεῶ. Ἀνάβαινε σωτήρ τῆ πόλις.] ἵνα φησὶν ἐκ τῆς

Α παρόδου ὅτι τὸ λόγιον ἀνάβη. ὅτι τί οὐκ ἐκ τῆς παρό-
δου. τοῦτο γὰρ καὶ ἀναγκάσιον. λεκτέον οὐκ ὅτι ἀναβαίνην
ἐλέγετο τὸ ὅτι τὸ λόγιον εἰσέναι. ὁ καὶ πρόσκειται. λέ-
γεται γὰρ κατὰ βῆσιν, τὸ ἀπαλλάττεισθαι ἐντεῦθεν διὰ
τὸ παλαμῆ εἶθες. ἔτον ἢ οἱ μὲν Κλεώνυμον. οἱ ἢ ὑπέρβο-
λον. οἱ ἢ φασὶν Εὐβόλον ἔβ. ὡς ἐν θυμέλῃ ἢ τὸ ἀνεβαίνε.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥ

B ACTVS I. SCENA II.

Σκηνὴ δευτέρα.

Τεῖ μέγροι Ιαμβικοί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, Ο ΚΑΙ Α-
ΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ,
ΝΙΚΙΑΣ.

Senarij Iambici.

AGORACRITVS, QVI ET ALLAN-
TOPOLA, DEMOSTHENES,
NICIAS.

BISETVS. Ἀγοράκριτος προσέρχεται, ἔπειτα οἱ
δύο δούλοι τὸν περὶ αὐτῆ δ' οὐθέντα χρῆσμον δ' ηλοῦσι, καὶ C

καλῶ δ' ὠσασίας ἐλπίδα παρέχουσι.

Αλ. Τί ὅστι; τί με καλεῖτε; Δη. δεῦρ' ἐλθ',
ἵνα πύθῃ,

ΑΓ. Quid est? quid me vocatis? DE. age
huc, ut audias

Ὡς εὐτυχῆς εἶ, καὶ μεγάλας εὐδαιμονεῖς.

Quam vir beatus sis, & quam prosperè habeas.

Νι. Ἰσθ' δὴ καθελ' αὐτῆ βύβλον, καὶ τῆ θεοῦ

Ni. Aufer tu mensam ei fartoriam: & Dei

τὸν χρῆσμον ἀναδέξαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει.

Quale sit oraculum, & quid velit, ipsum edoce.

Εγὼ δ' ἰὼν προσέβουμαι τὸν Παφλαγόνα.

Ego ibo, & internisam, quid agat Paphlago.

Δημοσθ. Ἄγε δὴ σὺ κατὰ δου προῖτα τὰ σιδύη
χαμά,

DE. Age, tu depone primum hac vasa humi:
D dein

Ἐπειτα πύθην ἀφίσκουσον, καὶ τοῖς θεοῖς.

Pronus adora Tellurem, & patrios Deos.

Αλ. Ἰδοὺ τί ὅστι; Δημοσθ. ὦ μακάρι, ὦ πλού-
στε,

ΑΓ. Eccum: quid est? DE. ὁ te felicem, ὁ diui-
tem,

Ὡς νῦν μὲν οὐδεὶς, αὐτίκων δ' ἰσθ' ἄφ' ἡμερας,

O qui, hodie nullus cum sis, cras maximus eris.

Ὡς ἤδη Ἀθηνάων ταγέ τῆ εὐδαιμονῶν.

O dax Atheniensium felicium.

Αλ. Τί μ' ὦ γὰρ οὐ πλουεῖν ἔασι τὰς κοι-
λίας,

ΑΓ. Cur non sinis me ablucere hos ventriculos,
& hac

Πωλεῖν τε τοὺς ἀλλαντας, ἀλλὰ κατὰ γε-
λάς;

E Fascimina vendere, quid me habes despectui?
DE. Quos ventriculos, tu fatue? huc ad me re-
spice.

Δη. Ὡς μῶρε, ποίας κοιλίας, δεῦρο βλέπε,
τὰς εἴχας ὀφθαλμοῦ τῆ δὲ τῆ λαῶν; Ἀλλαν-
όφθ.

Viden' hos populi ordines? ΑΓ. video sanè.
DE. omnium

Δη. Τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας εἶσθ',
καὶ τῆς ἀρχαίας, καὶ τῆς λιμνηῶν, καὶ τῆς πυκνῶς,
Βουλήν πατήσεως, καὶ στρατηγῶν κλασάσεως,

Tu horum dux & princeps eris, fori, pyrcis,
Et portuum: senatum calcabis: duces
Cossinges: vincies, victos custodies:

Σχόλια. Τί με καλεῖτε.] ὁ Ἀγοράκριτος τουτέστιν ὁ
Ἀλλαντοπώλης ταῦτα λέγει. εἰσάγει δ' εἰς τὸ θέατρον,
γελοῖα χάρειν ἐντερα καὶ κοιλίας, καὶ μαγειρικῶν τραπέ-
ζαν φέρων. Τέλεον.] τραπεζίον, ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἀλλαν-
τες. ἐλεοὶ γὰρ λέγονται αἱ μαγειρικῆς τραπέζαι. καὶ Ὀ-
μπρος. ἐν ἐλεοῖσιν ἐθήκεν. Προσέβουμαι] προσεργά-
μαί φησιν εἰσελθὼν, καὶ κατανοήσω τί ποιεῖ ὁ Παφλαγὼν.
Τά σιδύη] τὸ ἀργεῖον ἐν ᾧ ἔφερε τὰς ἀλλαντίας. Ἰδοὺ.]
σπεποῖσιν ὁ προσεταξέ. παρεπιγραφή ἢ καλεῖται τὰ βί-
αῦτα πάντα. ἀμοιβῆ δ' ἐστὶ ταῦτα τοῦ ἀλλαντοπώ-
λε καὶ ἐνὸς τῆς οἰκίας. Ταγέ.] ἀρχηγέ. ἡγεμῶν. καὶ
Ὀμπρος. ὡς δ' οἱ ταγοὶ ἀμμι μύθωντων. Τὰς κοι-
λίας.] Ὀμπρος δὲ παππὸς γαστέρας καλεῖτο κοιλίας.
Ἀλλὰ κατὰ γελάς.] ἀλλὰ χλευάζεις με καὶ γέλωτα
τίθει. ὅσον ἢ ἀπιστοῦντα ποιεῖ, τῶν δὲ ἐμνησθῆναι αὐ-
τὸν τῆς πολιτείας ἀνάξιον, ἐπὶ τὸν ἀλλαντοπώλιν δὲ

F
βάλλειν βουλόμηνος, ἀλλ' ὁμῶ καὶ τῆς Ἀθηνάων κα-
ταπώμηνος, οἱ τοιοῦτον ἀνεχονται πολέων. καὶ δὲ
βάλλων τὸν Κλέωνα, ὅτι αὐτὸς τε ἐκπέσειν ὡς εὐτελής,
καὶ ὑπὸ τοιοῦτου τῆς πολιτείας ἐκβληθήσεται. Τὰς
εἴχας ὀφθαλμοῦ] τὸ πλῆθος. τὰς τάξεις. τὸ θέατρον ἢ αὐτὸ
δεκνὺς ταῦτα φησιν. Ἀρχέλας] ἀρχων λαοῦ. ἡγεμῶν.
ἐξάρχος. δημαγωγός. ἐπαίξε δ' ἐπὶ τὸ ὄνοματι. φησὶ γὰρ
ἀρχεῖς τοῦ λαοῦ. Πυκνός.] τῆς ἐκκλησίας. μετὰ θεοῖς
ὅστις τῆς σοικείων. εἰ γὰρ πνύξ ὅστις, ἐδ εἰ πυκνός. νῦν δὲ
πυκνός. Βουλήν πατήσεως.] δὲ παλαμῆσεις. κατὰ πονή-
σεις. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ φρονήσεις τοῦ βουλευτηρίου. Κλα-
σάσεις.] οἱ μὲν κλονήσεις καὶ δὲ κλασάσεις, οἱ δὲ κραυγῆ-
σεις. βέλιον δ' ἐκλάσεις, διὰ μεταφορᾶς τῆς τεμνομένης
κλημάτων. ἄλλως. ἐκρίζων ἀνατρέψεις. ἐνθεν κλα-
σῆσιον τὸ δρέπανον, ὡς κλαδύουσι καὶ ξύλα καὶ κλή-
ματῶ ἐν ταῖς ἀμπελοῖς.